

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Rs 150754 17 Rs 2
Sarajevo, 05.02.2018. godine

Općinski sud u Sarajevu, sudija Nermina Imamović-Derović, u pravnoj stvari tužitelja K.S. iz S. ..., zastupanog po punomoćnicima Gavrankapetanović Bekiru, Koldžo Damiru i Kukić Emiru advokatima iz Sarajeva. protiv tuženog Kanton Sarajevo - Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo zastupanog po Pravobranilaštvu Kantona Sarajevo, radi utvrđivanja izvršene diskriminacije, otklanjanja diskriminacije i naknade štete uzrokovane povredom prava zaštićenih Zakonom o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine v.s. 11.000,00 KM, nakon ročišta za glavnu raspravu održanog dana 10.01.2018. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja advokata Koldžo Damira i zakonskog zastupnika tuženog, Š.G.M., zamjenika kantonalnog pravobranitelja, donio je dana 05.02.2018. godine sljedeću

P R E S U D U

Odbija se u cjelosti tužbeni zahtjev tužitelja, a koji glasi:

„Utvrdjuje se da je tuženi Kanton Sarajevo - Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo povrijedio pravo tužitelja K.S. na jednako postupanje, pa se shodno tome poništava rješenje Policijskog odbora Vlade Kantona Sarajevo broj P/O-32/10 od 29.04.2010. godine kao i Lista unaprijeđenih policijskih službenika u čin „Inspektor“ broj 02/PK-1-416/10 od 03.06.2010. godine i nalaže tuženom da ponovo provede proceduru unaprijeđenja policijskih službenika u čin „inspektor“ po Internom oglasu za popunu slobodnih radnih mjesta policijskih službenika u Upravi policije – Oglasu za proceduru unapređenja u čin „inspektor“, objavljenom 19.02.2010. godine, te da tužitelju omogući učestvovanje u navedenoj proceduri pod jednakim uslovima i jednakom tretmanu kao i ostalih kandidata te da tužitelju isplati iznos od 10.000,00 KM na ime naknade štete i nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.“

Obavezuje se tužitelj da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 720,00KM, u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja, dok se iznad dosuđenog iznosa troškova odbija zahtjev tuženog.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je ovom sudu dana 23.06.2010. godine po punomoćnicima podnio tužbu protiv tuženog radi utvrđivanja izvršene diskriminacije, otklanjanja diskriminacije i naknade

štete uzrokovane povredom prava zaštićenih Zakonom o zabrani diskriminacije Bosne i Hercegovine. U tužbi se navodi: da je Listom kandidata prihvaćenih za proceduru unapređenja u čin „inspektor“ i Listom kandidata isključenih iz procedure unapređenja u čin „inspektor“ broj: 02/PK-1-258/10 od 22.03.2010. godine, tužitelj isključen iz procedure unapređenja u čin „inspektor“ po Internom oglasu za popunu slobodnih radnih mjesta policijskih službenika u Upravi policije – Oglasu za proceduru unapređenja u čin „inspektor“ objavljenom 19.02.2010.godine. Protiv ovih Lista tužitelj uložio žalbu Policijskom odboru Vlade Kantona Sarajevo, koji je svojim rješenjem broj: P/O-32/10 od 29.04.2010. godine žalbu odbio kao neosnovanu. U rješenju se navodi da je razlog isključenja tužitelja iz procedure neispunjavanje uslova vremena provedenog u prethodnom činu – činu „mlađi inspektor“ u minimalnom trajanju od dvije godine, zbog čega neispunjava kriterij za unapređenje koji je propisan članom 75. stav 2 tačka a, a u vezi sa članom 76 stav 1 tačka c Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, članom 13. Pravilnika o proceduri za unaprijeđenje policijskih službenika broj: 01-626-2/06 od 13.12.2006. godine, Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o proceduri za unaprijeđenje policijskih službenika broj 01-422/08 od 18.04.2008. godine i tačkom II objavljenog Internog oglasa. Dalje, navodi da je unaprijeđen u čin „mlađi inspektor“ rješenjem broj: 02/PK-34-4-14/117 od 14.01.2010. godine, te da je Zakon o policijskim službenicima Kantona Sarajevo donešen 31.08.2006. godine i isti reguliše radnopravni status policijskih službenika Kantona Sarajevo kao i činove policijskih službenika koji su prije donošenja Zakona o policijskim službenicima bili regulisani Uredbom o činovima i obilježjima činova u Ministarstvu unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, jer je dana 09.12.2006. godine prestala da važi Uredba o činovima i obilježjima činova u Ministarstvu unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, nakon čijeg prestanka važenja policijski službenici zaposleni u MUP – u Kantona Sarajevo faktički nisu posjedovali činove već su obavljali poslove i zadatke na koje su bili raspoređeni. Nadalje, dana 20.01.2007. godine tužitelj je Odlukom policijskog komesara raspoređen na poslove i zadatke rukovodioca smjene u PS C. gdje je obavljao dužnost do 07.11.2008. godine kada je Odlukom policijskog komesara raspoređen na poslove i zadatke istražitelja u Odsjeku za imovinske delikte u Odjeljenju za Opći kriminal, Sektora kriminalističke policije gdje se i trenutno nalazi, a za navedene poslove izdato mu je rješenje o privremenom rasporedu u obrazloženju kojeg je navedeno da zbog dinamike donošenja podzakonskih akata koje propisuje Zakon o policijskim službenicima nisu stvoreni uslovi za unaprijeđenje odnosno dodjelu odgovarajućeg čina, s tim da je tužitelju isplaćivana razlika u plati kao i drugi doprinosi za poslove koje je obavljao iz čega jasno jasno proizilazi da je tužitelj obavljao poslove mlađeg inspektora predviđene članom 7 stav 1 tačke e Uredbe o dodjeli i oduzimanju činova policijskim službenicima u Ministarstvu unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, a u vezi sa članom 69. stav 6 Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo. Tužitelj je dana 07.06.2005. godine stekao VI stepen stručne spreme zvanje „kriminalist“ prije stupanja na snagu Zakona o policijskim službenicima KS, a dana 14.06.2007. godine VII stepen stručne spreme zvanje „diplomirani kriminalist“ i da u skladu sa članom 128. stav 5 Zakona o policijskim službenicima KS posjeduje radno iskustvo od oko četiri i pol godine sa VI stepenom stručne spreme i više od dvije godine sa VII stepenom i da je članom 76. stav 2 Zakona o policijskim službenicima KS navedeno da pri računanju vremena iz stava 1. ovog člana se priznaje samo stvarno vrijeme provedeno na dužnosti u policijskom organu i da je iz

svega navedenog i priloženih dokaza jasno da je tužitelj više od dvije godine stvarno proveo na dužnosti odnosno na poslovima i zadacima za koje je zakonom predviđen čin „mlađi inspektor“, te da više od dvije godine posjeduje VII stepen stručne spreme i da činjenica da mu je 20.01.2010. godine dodijeljen čin „mlađi inspektor“ ne može ići na štetu njegovih prava uključujući i pravo na napredovanje Svako suprotno postupanje predstavlja kršenje tužiteljevih osnovnih ljudskih prava i sloboda, a posebno načela zabrane diskriminacije ustanovljene međunarodnim dokumentima koji su sastavni dio Ustava BiH i koji se direktno i prioritetno primjenjuju na ostale propise. Prilikom podnošenja žalbe tužitelj je zatražio od Policijskog odbora Vlade Kantona Sarajevo da ostvari uvid u aplikacije svih prijavljenih kandidata i ustanovi da li svi prijavljeni kandidati ispunjavaju dva osnovna kumulativna uslova koja su predviđena Zakonom o policijskim službenicima Kantona Sarajevo za napredovanje u čin „inspektor“ tj. da su stvarno proveli dvije godine na poslovima i zadacima kojima je predviđen čin „mlađi inspektor“ i da najmanje dvije godine posjeduju VII stepen školske spreme odnosno četiri godine VI stepen školske spreme. Međutim, Policijski odbor je odbio postupiti po zahtjevu tužitelja, te je tužitelj dana 18.05.2010. godine podnio zahtjev za pristup informacijama da mu se dostavi informacija kada su policijski službenici koji su prihvaćeni za unapređenje u čin „inspektor“ stekli VI ili VII stepen stručne spreme na koji zahtjev je dobio odgovor da mu se ovi podaci ne mogu dati. Nakon objavljivanja Liste unaprijeđenih policijskih službenika u čin „inspektor“ broj: 02/PK-1-416/10 od 03.06.2010. godine, tužitelj došao do informacije da se na Listi unaprijeđenih policijskih službenika nalaze policijski službenici B.F. i V.S. koji ne ispunjavaju uslove za čin „inspektor“ odnosno 2009. godine su stekli VI stepen stručne spreme, a u maju mjesecu 2008. godine na osnovu Zakona o policijskim službenicima dodjeljen im je čin „mlađi inspektor“ i da je iz navedenog očito da su isti nezakonito unaprijeđeni i da se članom 128. stav 5. Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo radno iskustvo policijskog službenika sa VI i VII stepenom školske spreme za sve policijske službenike zaposlene u MUP Kantona Sarajevo računa od dana završetka škole tako da se ni u kom slučaju navedenim službenicima ne može omogućiti dalje napredovanje sve dok ne provedu najmanje dvije godine u VII ili četiri godine u VI stepenu školske spreme. Tuženi je dana 20.01.2010. godine, izvršio i diskriminaciju prema tužitelju, a i u odnosu na 17 policijskih službenika koji su primljeni po javnom konkursu za čin „mlađi inspektor“ od 18.06.2007. godine i isti su raspoređeni na poslove i zadatke u činu „mlađi inspektor“, a radi se o osobama koje su tek zasnovale radni odnos u MUP Kantona Sarajevo sa VI ili VII stepenom stručne spreme koju je i tužitelj istovremeno posjedovao i da istovremeno MUP Kantona Sarajevo 2007. godine nije raspisao interni konkurs za unaprijeđenje policijskih službenika u čin „mlađi inspektor“, iako je to bio dužan. Ovakvim postupanjem tuženi je dao navedenim policijskim službenicima određene pogodnosti i povlastice, jer su stekli uslov da mogu napredovati u sljedeći čin odnosno čin „inspektor“, a da bi tužitelj svoje pravo mogao ostvariti tek 20.01.2012. godine, iako je posjedovao isti stepen stručne spreme kako i navedeni policijski službenici. Članom 2. Zakona o zabrani diskriminacije BiH stav 1 utvrđeno je da se diskriminacija u smislu ovog zakona smatra svako različito postupanje uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojem licu ili grupi lica na osnovu njihove rase, boje kože, jezika, vjere, etničke pripadnosti, nacionalnog ili socijalnog porijekla, veze sa nacionalnom

manjinom, političkog ili drugog uvjerenja, imovnog stanja, članstva u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanja, društvenog položaja i spola, spolnog izražavanja ili orijentacije kao i svaka druga okolnost koja ima za svrhu ili posljedicu da bilo kojem licu onemogućiti ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi, prava i sloboda u svim oblastima javnog života i da je istim članom u stavu 2. utvrđeno da se zabrana diskriminacije primjenjuje na sve javne organe. Predloženo je da sud donese presudu kojom će se utvrditi da je tuženi Kanton Sarajevo - Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo povrijedio pravo tužitelja K.S. na jednako postupanje, pa se shodno tome poništava rješenje Policijskog odbora Vlade Kantona Sarajevo broj P/O-32/10 od 29.04.2010. godine kao i Lista unaprijeđenih policijskih službenika u čin „inspektor“ broj 02/PK-1-416/10 od 03.06.2010. godine i nalaže tuženom da ponovo provede proceduru unaprijeđenja policijskih službenika u čin „inspektor“ po Internom oglasu za popunu slobodnih radnih mjesta policijskih službenika u Upravi policije – Oglasu za proceduru unapređenja u čin „inspektor“, objavljenom 19.02.2010. godine te da tužitelju omogući učestvovanje u navedenoj proceduri pod jednakim uslovima i jednakom tretmanu, kao i ostalih kandidata te da tužitelju isplati iznos od 10.000,00 KM na ime naknade štete i nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u toku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

Istovremeno sa tužbom tužitelj je podnio i prijedlog za određivanje privremene i mjere osiguranja, s tim da je po punomoćniku na ročištu od 20.08.2010. godine zakazanom po mjeri osiguranja, povukao isti prijedlog, nakon čega je sud donio rješenje kojim prima na znanje povlačenja prijedloga tužitelja. Navedeno rješenje postalo je pravosnažno na dan 10.09.2010. godine.

U odgovoru na tužbu od 12.07.2010. godine tuženi je u cjelosti osporio tužbeni zahtjev. Tužbom se traži poništenje rješenja Policijskog odbora Vlade KS broj: P/O-32/10 od 29.04.2010. godine, a istovremeno kao tuženika ne označava Policijski odbor Vlade KS koji je donosilac ovog rješenja, iako je to nezavisno tijelo utemeljeno na Zakonu o policijskim službenicima i nije u sastavu MUP KS, te je istakao prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženog u odnosu na navedeno rješenje.

U odnosu na činjenično stanje koje se odnosi na predmet ovog spora se navodi: da je dana 05.06.2009. godine raspisan Oglas za interno unaprijeđenje policijskih službenika u čin „mlađi inspektor“ i da je i tužitelj blagovremeno podnio zahtjev za unaprijeđenje u čin „mlađi inspektor“. Tuženi je uspješno okončao proceduru po Internom oglasu o unaprijeđenju, nakon čega je tužitelju rješenjem Uprave policije tuženog o unaprijeđenju broj: 02/PK-34-4-14/117 od 14.01.2010. godine koje je postalo pravosnažno sa danom 20.01.2010. godine, dodijeljen čin „mlađi inspektor“. Dakle, tužitelj je u činu „mlađi inspektor“ počev od dana pravosnažnosti pomenutog rješenja, odnosno od januara 2010. godine, što je značajna činjenica za presuđenje ove pravne stvari.

Tuženi je dana 09.02.2010. godine objavio Interni oglas za unaprijeđenje u čin „inspektor“, na koji je tužitelj podnio prijavu. Listom isključenih kandidata iz procedure unaprijeđenja u čin „inspektor“ koja je istaknuta na oglasnoj ploči tuženog dana 23.03.2010. godine, tužitelj je isključen iz procedure unaprijeđenja, jer nije ispunjavao uvjet predviđen odredbom člana 76. stav 1 tačka c) Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo i tekstom Internog oglasa, a koji se odnosi na vrijeme provedeno u prethodnom činu. Tužitelj je na okolnosti vremena provedenog u prethodnom činu „mlađi

inspektor“ dostavio uvjerenje Uprave administracije i podrške MUP Kantona Sarajevo broj: 03/3-3-34-4-13/311 od 25.02.2010. godine iz kojeg ne proizilazi da ispunjava uvjet vremena u prethodnom činu, a imajući u vidu da mu je gore naznačenim rješenjem Uprave policije MUP Kantona Sarajevo od 14.01.2010. godine, pravomoćno sa danom 20.01.2010. godine, taj čin dodjeljen tek u 2010. godini, dok je zakonski uvjet dvije godine sa VSS ili četiri godine za kandidate za VŠS. Istakao je da je odredbama člana 75. stav 2 tačka a) Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo kao uvjet za unaprijeđenje i davanje preporuke za unaprijeđenje da je policijski službenik proveo predviđeno vrijeme u prethodnom činu. Shodno odredbama člana 76. stav 1 tačka c) citiranog Zakona određeno je minimalno vrijeme koje policijski službenik mora provesti u prethodnom činu, a koje za unaprijeđenje iz čina „mlađi inspektor“ u čin „inspektor“ iznosi četiri godine za VŠS i dvije godine za VSS. Navodi tužitelja koji se odnose na neusaglašenost ranije Uredbe o činovima i obilježjima činova (Službene novine Kantona Sarajevo, broj: 29/02) i Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, su sasvim neosnovani, jer se policijski službenik ne može unaprijediti u viši čin bez internog oglašavanja upražnjenih radnih mjesta i provođenja internog oglasa za unaprijeđenje na kojem pravo učešća imaju svi policijski službenici koji ispunjavaju uvjete za unaprijeđenje.

Samim tim navodi tužitelja vezano za odredbu člana 7. stav 1 tačka e) Uredbe o dodjeli i oduzimanu činova u MUP-u Kantona Sarajevo i člana 69. stav 6 Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo nisu uopće od uticaja za unaprijeđenje tužitelja, jer isti traži da se utvrdi da je obavljajući poslove i zadatke za koje je predviđen viši čin stekao čin „mlađeg inspektora“ bez internog oglasa i znatno prije nego što mu je taj čin dodijeljen u oglasnoj proceduri prema rješenju od 14.01.2010. godine, čime je ovaj zahtjev tužitelja vidljivo nezakonit. Ujedno tvrdnje tužitelja koje se odnose na odredbe člana 47. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji MUP –a Kantona Sarajevo su sasvim beznačajne iz naprijed navedenih razloga, dok pozivanje tužitelja na odredbe člana 76. stav 2 Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo nije ni u kakvom odnosu sa postavljenim tužbenim zahtjevom, a obzirom da citirani član ovog Zakona znači da se za unaprijeđenje računa samo efektivno vrijeme provedeno na dužnosti u policijskom organu, a ne računa se beneficirani staž od šesnaest mjeseci za dvanaest mjeseci efektivnog rada, koji pripada policijskim službenicima.

U odnosu na predviđeno vrijeme u određenoj stručnoj spremi (VŠS ili VSS) isto nije kriterij, a imajući u vidu da se od kandidata traži da prilikom apliciranja ispunjavaju uvjet stručne spreme tako da je sasvim beznačajno kada su stručnu spremu stekli, jer isto Zakonom o policijskim službenicima Kantona Sarajevo nije predviđeno kao uvjet za unaprijeđenje.

U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na diskriminaciju, tuženi iste smatra neosnovanim, a imajući u vidu zakonsku definiciju diskriminacije utvrđenu članom 2. stav 1 Zakona o zabrani diskriminacije (Službeni glasnik BiH, broj: 59/09), iz koje proizilazi da bitni elementi diskriminacije i to tri naznačena elementa moraju biti kumulativni, da bi se određeno postupanje moglo kvalifikovati kao diskriminacija, a čije postojanje tužitelj nije učinio vjerovatnim.

Prema tome, čin je uvjet za određeni posao dok je vrijeme provedeno u prethodnom činu zakonski uvjet za unaprijeđenje, te se dakle utvrđivanje uvjeta za unaprijeđenje temeljem člana 5. Zakona o diskriminaciji i člana 5 stav 2 Zakona o radu ne može smatrati diskriminacijom u konkretnom slučaju, jer su u pitanju zakonski utvrđeni kriteriji za čin „inspektor“, a time i za konkretna radna mjesta.

Nadalje, tužbeni zahtjev za naknadu štete u iznosu od 10.000,00 KM sasvim nejasan i nerazumljiv, te u smislu člana 155. Zakona o obligacionim odnosima i utvrđenja da je šteta umanjene nečije imovine (obična šteta), kao i spriječavanje njenog povećanja (izmakla korist), kao i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta), nije vidljivo o kojem vidu štete se radi niti su navedene činjenice u čemu se sastoji ta šteta ni kada je nastala, te nema dokaza o visini štete, a niti uzročno-posljedičnoj vezi između pobijanih rješenja čije se poništenje traži i navodno nastale štete kod tužitelja, tuženi je osporio zahtjev za naknadu štete, a opreza radi istakao je i prigovor zastare potraživanja, te predložio da se tužitelj odbije u cjelosti sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim.

Postupajući po uputama Kantonalnog suda u Sarajevu datih u rješenju broj: 65 0 Rs 150754 13 Rsž od 28.12.2016. godine, na glavnoj raspravi održanoj dana 10.01.2018. godine provedeni su sljedeći dokazi, i to dokazi tužitelja: čitanjem i uvidom u: akt MUP KS broj 02/3-2-11-669 od 29.07.2011. godine – aplikacije kandidata, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo - Ured policijskog komesara Sarajevo broj 02/PK-1-147/10 od 17.02.2010. godine, Interni oglas za popunu slobodnih radnih mjesta policijskih službenika u upravi policije, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo - Ured policijskog komesara broj 02/PK-1-258/10 od 22.03.2010. godine, listu kandidata prihvaćenih za proceduru unaprijeđenja u čin „inspektor“, listu kandidata isključenih iz procedure unaprijeđenja u čin „inspektor“, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo-Ured policijskog komesara broj 02/PK-1-398/10 od 24.05.2010. godine, konačnu listu kandidata prihvaćenih za proceduru unaprijeđenja u čin „inspektor“, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo - Ured policijskog komesara broj 02/PK-1-416/10 od 03.06.2010. godine, listu unaprijeđenih policijskih službenika u čin „inspektor“, žalbu tužitelja K.S. od 30.03.2010. godine, rješenje Vlade Kantona Sarajevo, Policijski odbor P/O-32/10 od 29.04.2010. godine, zahtjev za pristupa infomacijama od 18.05.2010. godine podnosioca K.S., rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo broj: 01/1-49-2041/10 od 09.06.2010. godine, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo Uprava policije Sarajevo broj 02/PK-34-4-9398 od 22.10.2007. godine, uvjerenje Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo Uprava administracije i podrške Sektor za administraciju Sarajevo broj 03/3-3-34-4-13/316 od 22.04.2009. godine, rješenje o privremenom rasporedu Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo Uprava policije broj 02/PK-34-1-12/584 od 07.11.2008. godine, rješenje o privremenom rasporedu Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo Uprava policije broj 02/PK -34-1-12/704 od 05.11.2007. godine, izvod iz publikacije promoviranih diplomanata i magistranata Univerziteta u Sarajevu za 2009. godinu, godišnji izvještaj o ukupno isplaćenim plaćama i drugim ličnim primanjima za 2009. godinu za K.S., akt Udruženja diplomiranih

kriminalista u BiH broj 01-03-015/07 od 06.11.2007. godine sa mišljenjem, akt Evropske policijske misije od 05.06.2006. godine, odluku Ureda visokog predstavnika o donošenju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policijskim službenicima BiH broj 393/05 od 23.12.2005. godine, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo - Sektor za pravne kadrovske, logističke poslove i edukaciju broj: 02/3-170/10 od 12.04.2010. godine, akt Sindikata policije Kantona Sarajevo od 25.02.2010. godine, izvod iz Pravilnika unutrašnje organizacije Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo sa posebnim osvrtom na članove 47 i 48, depešu MUP-a Kantona Sarajevo broj 02/PK-1-618/10 od 08.12.2010. godine, dodatnu obavijest o testiranju za kandidate broj 09-10/4-34-2-148/09 od 15.07.2009. godine, rješenje o unaprijeđenju u čin „inspektor“, na ime V.S. broj 02/PK-34-4-14/122 od 24.06.2010. godine, rješenje na ime V.S. o rasporedu u čin „inspektor“ broj 20/PK -34-12/1083 od 14.07.2010. godine, Pravilnik o internom objavljivanju slobodnih radnih mjesta broj 01-625-2/06 od 08.12.2006. godine, raspored rada u Operativnom centru Prve PU za mjesec maj 2008. februar 2008. decembar 2007., septembar 2007. i februar 2007. godine, raspored rada u Operativnom centru Prve PU za mjesec maj 2008. februar 2008. decembar 2007., septembar 2007. i februar 2007. godine, zatim uz saglasnost punomoćnika tužitelja i zakonskog zastupnika tuženog pročitani iskazi tužitelja od 04.10.2012. godine, svjedoka V.S. od 17.08.2011. godine, svjedoka Ć.V. od 20.02.2013. godine, svjedoka B.F. od 18.08.2011. godine i svjedoka G.D. od 08.11.2011. godine i uz suglasnost zakonskog zastupnika tuženog pročitani su i izvršen uvid u novo predložene dokaze tužitelja, i to: Odluka Ustavnog suda od 25.10.2017. godine AP 2390/17 (koju sud nije smatrao dokazom), Zaključak Vlada KS Sarajevo broj: 02-05-19190-4/15 od dana 09.07.2015.godine, kojim se prihvata izvještaj o radu Pravobranilaštva sa Izvještajem za period 01.01.2014. do 31.12.2014. godine i Izvještaj o radu Nezavisnog odbora Vlada KS za period januar- juni 2017.godine sa Saopćenjem za javnost izdatim na 44. sjednici Nezavisnog odbora od 28.06.2017. godine, kao i dokazi tuženog čitanjem i uvidom u: rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo Uprava policije o unaprijeđenju u čin „mlađi inspektor“ K.S. broj 02/PK-34-4-14/117 od 14.01.2010. godine, rješenje Vlade Kantona Sarajevo Policijski odbor broj P/O-32/10 od 29.04.2010. godine, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo - Ured policijskog komesara broj 02/PK-1-147/10 od 17.02.2010. godine, Interni oglas za popunu slobodnih radnih mjesta policijskih službenika u Upravi policije, listu kandidata isključenih iz procedure unaprijeđenja u čin „inspektor“, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo - Ured policijskog komesara broj 02/PK-1-258/10 od 22.03.2010. godine, listu kandidata prihvaćenih za proceduru unaprijeđenja u čin „inspektor“, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo - Ured policijskog komesara broj 02/PK-1-398/10 od 24.05.2010. godine, konačnu listu kandidata prihvaćenih za proceduru unaprijeđenja u čin „inspektor“, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo - Ured policijskog komesara broj 02/PK-1-416/10 od 03.06.2010. godine, listu unaprijeđenih policijskih službenika u čin „inspektor“, a u pogledu kojih dokaza zakonski zastupnik tuženog se pridružio dokazima tužitelja, a uz saglasnot punomoćnika tužitelja proveo je dva novo predložena dokaza, i to čitanjem i uvidom u rješenje MUP-a KS broj: 02/PK-34-4-14/14 od 06.02.2015.godine i rješenje MUP-a KS broj: 02-PK-23-1-12/65 od 10.02.2015.godine.

U završnom izlaganju punomoćnik tužitelja je istakao da se na osnovu velikog broja provedenih dokaza može izvesti samo jedan zaključak - da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan. Tužitelj je dokazao da su činovi policijskih službenika prema ranijim propisima bili regulisani Uredbom o činovima i obilježjima u MUP-u Kantona Sarajevo, koja je donošenjem novog Zakona stavljena van snage, a tuženi u zakonskom roku nije donio podzakonske akte, tako da su policijski službenici koji su zatečeni na radu u MUP-u KS obavljali dužnost na koju su bili raspoređeni, faktički bez činova. U mjesecu januaru 2007. godine nakon stupanja na snagu Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, tužitelj je raspoređen na poslove i zadatke „rukovodilac smjene“ u Prvoj PU, odnosno operativni „dežurni“ gdje je samostalno obavljao poslove i radne zadatke identične kao i aplikant B.F.. Prilikom obavljanja ovih poslova tužitelj je posjedovao VI odnosno VII stepen stručne spreme, što je i uslov predviđen Zakonom i njegovim podzakonskim aktima, dok je B.F. posjedovao SSS, odnosno nije posjedovao odgovarajuću školsku spremu za poslove gdje je predviđen čin „mlađi inspektor“. Za obavljanje gore navedenih poslova od 20.01.2007. godine do dana podnošenja prijave na konkurs, tužitelju su izdata rješenja o rasporedu, te mu je isplaćivana plaća čina „mlađi inspektor“ sa doprinosima. Iz navedenih dokaza više nego jasno proizilazi da je tužitelj neprekidno duže od 3 godine obavljao poslove i zadatke za koje je Zakonom o policijskim službenicima i njegovim podzakonskim aktima predviđen čin „mlađi inspektor“, kao i da je posjedovao stručnu spremu za navedene poslove, te ispunio sve uslove i stekao puno pravo da konkuriše i bude unaprijeđen u viši čin tj. „inspektor“, jer je više od dvije godine obavljao dužnost za koju je predviđen čin „mlađi inspektor“, a istovremeno je posjedovao VII stepen stručne spreme više od dvije godine.

U skladu sa članom 128. i 129. Zakona o policijskim službenicima KS, u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu Zakona, tj. od 01.09.2006. godine, MUP KS je bio u obavezi da oduzme činove policijskim službenicima koji nisu ispunjavali zakonske uslove odnosno nisu posjedovali VI ili VII stepen stručne spreme, što nije učinio, već je V.S. i B.F. nezakonito omogućio da i dalje posjeduju činove stečene prema ranijem zakonodovstvu i napredovanje u više činove iako nisu posjedovali odgovarajuću školsku spremu predviđenu Zakonom o policijskim službenicima za čin „mlađi inspektor“, čime su ime date povlastice i pogodnosti u odnosu na tužitelja i ostale policijske službenike. Osim toga oblik školske spreme i zvanje Bakalaureat/Bachelor, u državnoj službi F BiH priznato je u mjesecu januaru 2012. godine Zakonom o izmjenama i dopunama (Zakona o državnoj službi u F BiH, broj 4/12 od 13.01.2012. godine) i Osnovama kvalifikacijskog okvira u Bosni i Hercegovini (Službene novine BiH, broj: 31/11 od 25.04.2011. godine) je prvi put priznato zvanje Bakalaureat/Bachelor, odnosno prvi ciklus visokog obrazovanja. Ovakvim postupanjem tuženog tužitelj je drugačije tretiran u odnosu na ostale učesnike u postupku unaprijeđenja od strane lica koja su odlučivala o njegovim pravima, čime mu je onemogućeno jednako postupanje i jednaka mogućnost napredovanja, kao i izvršena povreda člana 18. Zakona o diskriminaciji. Predložio je da se tužbeni zahtjev tužitelja usvoji u cjelosti i tuženi obaveže na naknadu troškova postupka koji se odnose na troškove prethodnog postupka prema troškovniku uloženom na ročištu od 20.02.2013. godine, troškove pristupa na ročište od 12.12.2017. godine u iznosu od 630,00KM i troškove zastupanja na ročištu od 10.01.2018. godine.

U završnom izlaganju zakonski zastupnik tuženog je istakao: da ostaje kod odgovora na tužbu iz pismenog podneska od 18.01.2013.godine, za koji predlaže da čini završni dio i ovog izlaganja. Iz provedenih dokaza i saslušanih svjedoka proizilazi da u poceduri po Internom oglasu od dana 19.02.2010. godine apsolutno nije bio niti jedan raniji postupak koji bi mogao da prikaže da je došlo do povrede prava tužitelja na jednako postupanje u odnosu na kandidate V.S. i B.F.. Iz dokumentacije koja je dostavljena uz Interni oglas evidentno je da isti ispunjavaju uslove oglasa u odnosu na vrijeme provedeno u činu „mlađi inspektor“ (B.F. i V.S. čin „mlađi inspektor“ stekli su 11.10.2003. godine, a navedeni čin imenovanim je dodijeljen i nakon stupanja na snagu Zakona o policijskim službenicima (Službene novine KS br. 25/06 i 4/08), koje činjenice su konstatovane na zapisniku Komisije 16.03.2010.godine Dakle, odredbom člana 76. stav 1. propisano je da minimalno vrijeme koje policijski službenik mora provesti za unapređenje iz čina „mlađi inspektor“ u čin „inspektor“ iznosi 4 godine za policijske službenike sa VI stepenom školske spreme i 2 godine za policijske službenike sa VII stepenom školske spreme. Dakle, imajući u vidu da navedena zakonska odredba ne propisuje uvjet da policijski službenik mora imati određeno vrijeme u činu nakon završene VSS ili VŠS sasvim je irelevantno sa aspekta provedene procedure kada je policijski službenik stekao VSS ili VŠS već je kao uslov određeno jasno vrijeme provedeno u određenom činu i posjedovanje određene školske spreme. Dakle, tuženi predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cjelosti kao neosnovan, a imajući u vidu i da je tužitelj zadovoljio svoj interes, tj. da je rješenjem iz 2015.godine unaprijeđen u čin „inspektor“, te da je nemoguće poništiti proceduru iz 2010.godine, jer bi to značilo oduzimanje dodijeljenih činova i ostalim učesnicima u postupku po Internom oglasu od 19.02.2010. godine. Jasno je i to da shodno odredbama člana 15. Zakona o zabrani diskriminacije tužitelj nije dokazao da je od strane tuženog u navedenom postupku diskriminisan, jer je više nego očito da je cijela procedura provedena u skladu sa relevantnim zakonskim odredbama, te da je tuženi omogućio i tužitelju napredovanje u činu nakon stečenih uslova.

S tim u vezi tuženi predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cjelosti kao neosnovan, te da se tužitelj obaveže na naknadu troškova postupka koji se sastoje o zastupanja na ročištu od 10.01.2018. godine u iznosu 850,00 KM, a u pogledu troškova punomoćnika tužitelja primjećuje da isti nisu u skladu sa advokatskom tarifom i prosječnom plaćom u Federaciji.

Nakon ocjene provedenih dokaza u smislu člana 8. Zakona o parničnom postupku F BiH (Službene novine Federacije BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), u daljem tekstu ZPP-a, odluka kao u izreci donesena iz slijedećih razloga:

Uvidom u uvjerenja Uprave administracije i podrške Sektor za administraciju broj: 03/3-3-34-4-13/311 od 25.02.2010. godine i broj: 03/3-3-34-4-13/316 od 22.04.2009. godine, izdata na zahtjev tužitelja, utvrđuje se da je tužitelju prije stupanja na snagu Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, rješenjem od 12.11.2003. godine dodijeljen čin „stariji policajac“, te je sa ovim činom raspoređen na poslove i zadatke policajac u PS C., Prve PU (ovlašteno službeno lice), koji čin mu je dodijeljen (potvrđen) i u skladu sa članom 128. i 129. Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 25/06 i 4/08), rješenjem broj: 02/PK-34-4-14/543 od 08.10.2008. godine i počev od 20.01.2007. godine privremeno se raspoređuje na poslove

i zadatke: Služba za odnose sa javnošću – rukovodilac smjene u PS C., Prve PU (ovlašteno službeno lice), a od 07.11.2008. godine i dalje privremeno je raspoređen na poslove i zadatke: istražitelj u Odsjeku za imovnske delikte u Odjeljenju za opći kriminal, Sektora kriminalističke policije (ovlašteno službeno lice), a u skladu sa istim zakonskim odredbama rješenjem broj: 02/PK-34-4-14/117 od 14.01.2010. godine unaprijeđen je u čin „mlađi inspektor“ i raspoređen na mjesto: istražitelj u Odsjeku za imovinske delikte u Odjeljenju za opći kriminal, Sektora kriminalističke policije, što je među strankama i nesporno.

Nesporno je i da je 19.02.2010. godine Ured policijskog komesara MUP-a KS objavio Interni oglas za popunu slobodnih radnih mjesta policijskih službenika u Upravi policije – Oglas za proceduru unaprijeđenja u čin „inspektor“ i to za 10 slobodnih radnih mjesta, koju proceduru je provela Komisija za unaprijeđenje u čin „viši inspektor“ i čin „inspektor“.

Prema ovom oglasu kriterij za unaprijeđenje u smislu člana 76. Zakona o policijskim službenicima KS je dvije godine provedene u činu „mlađi inspektor“ za unaprijeđenje iz čina „mlađi inspektor“ u čin „inspektor“, za službenika sa VII stepenom školske spreme, ocjena „dobar“ ili viša u posljednje tri godine, da se protiv kandidata ne vodi krivični ili disciplinski postupak za tešku povredu službene dužnosti, te da za kandidata nije suspendirano unaprijeđenje.

Dana 22.03.2010. godine je objavljena Lista kandidata prihvaćenih za proceduru unaprijeđenja u čin „inspektor“ i Lista kandidata isključenih iz procedure unaprijeđenja u čin „inspektor“, pa su se na Listi kandidata prihvaćenih za proceduru unaprijeđenja u čin „inspektor“ našla i imena B.F. i V.S., dok je tužiteljevo ime objavljeno na Listi kandidata isključenih iz procedure unaprijeđenja u čin „inspektor“. U obrazloženju isključenja je navedeno da je tužitelj unaprijeđen u čin „mlađi inspektor“ rješenjem od 14.01.2010. godine, pa je zaključeno da nema potrebno vrijeme provedeno u prethodnom činu „mlađi inspektor“ u trajanju od dvije godine zbog čega ne ispunjava kriterij za unaprijeđenje propisan članom 75. stav 2. tačka a) a u vezi sa članom 76. stav 1. tačka c) Zakona o policijskim službenicima KS, članom 13. Pravilnika o proceduri za unaprijeđenje policijskih službenika od 13.12.2006. godine, odredbama Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o proceduri za unaprijeđenje policijskih službenika od 18.04.2008. godine i tačkom II objavljenog oglasa. Na dan 25.05.2010. godine, što je također nesporno, a u što se i sud uvjerio čitanjem ovih isprava, objavljena je Konačna lista kandidata prihvaćenih za proceduru unaprijeđenja u čin „inspektor“, sa prihvaćenim kandidatima B.F.om i V.S.om. Na dan 03.06.2010. objavljena je Lista unaprijeđenih policijskih službenika u čin „inspektor“ po Internom oglasu od 19.02.2010. godine, a između ostalih u čin „inspektor“ su unaprijeđeni B.F. i V.S.. Tužitelj je protiv Liste kandidata isključenih iz procedure za unaprijeđenje u čin „inspektor“ izjavio žalbu Policijskom odboru Vlade KS ukazujući da je u periodu od 20.01.2007. do 25.02.2010. godine radio na poslovima „rukovodilac smjene“ u Službi za odnose s javnošću PS C., a u periodu od 07.11.2008. godine i dalje, na poslovima i zadacima „istražitelj u Odsjeku za imovinske delikte u Odjeljenju za opšti kriminalitet, Sektor kriminalističke policije, prema rješenju o privremenom rasporedu, tako da je duže od dvije godine obavljao

poslove mlađeg inspektora predviđene članom 7. Uredbe o dodjeli i oduzimanju činova policijskim službenicima, a u vezi sa članom 69. Zakona o policijskim službenicima. Rješenjem Vlade KS - Policijski odbor Sarajevo od 29.04.2010. godine tužiteljeva žalba je odbijena pozivanjem na odredbu člana 75. i 76. Zakona o policijskim službenicima, jer tužitelj ne ispunjava uvjet vremena provedenog u prethodnom činu – odredba člana 76. odnosno njeno tumačenje ukazuje da kao uvjet za unaprijeđenje u čin „inspektor“ nije vrijeme provedeno na određenim poslovima i zadacima, nego vrijeme u prethodnom činu, pa kako je tužitelj rješenjem od 14.01.2010. godine dobio čin „mlađeg inspektora“, kako mu čin nije dodijeljen retroaktivno, nego od stupanja na snagu, to je njegovo tumačenje prava bez osnova.

Nije sporno ni da je tužitelj rješenjem tuženog od 06.02.2015. godine unaprijeđen u čin „inspektor“, te da je rješenjem tuženog od 10.02.2015. godine u navedenom čini raspoređen na radno mjesto: istražitelj u odsjeku kriminalističke policije u Odsjeku kriminalističke policije C. u Odjeljenju kriminalističke policije, Prve PU (ovlašteno službeno lice), počev od 12.02.2015. godine, a što se utvrđuje i uvidom u navedena rješenja koja su od strane suda prihvaćena kao dokazi tuženog predloženi prije otvaranja ročišta za glavnu raspravu od 10.01.2018. godine, budući da ih tuženi objektivno nije mogao ranije predložiti i dostaviti kao dokaze.

Uvidom u rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova KS - Uprava policije od 24.06.2010. godine utvrđeno je da je V.S. sa dodijeljenim činom „mlađi inspektor“ unaprijeđen u čin „inspektor“, dok je rješenjem istog organa od 14.07.2010. godine raspoređen na poslove i zadatke: pomoćnik komandira u PS N.G., Treće policijske uprave (ovlašteno službeno lice), počev od 14.07.2010. godine.

Uvidom u rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova KS - Uprava policije od 24.06.2010. godine utvrđeno je da je B.F. sa dodijeljenim činom „mlađi inspektor“ unaprijeđen u čin „inspektor“, dok je rješenjem istog organa od 14.07.2010. raspoređen na poslove i zadatke: operativni dežurni u Operativnom dežurstvu, Operativno-komunikacijskog sentra, Sektora uniformisane policije (ovlašteno službeno lice), počev od 14.07.2010. godine.

Čitanjem Pravilnika o proceduri za unaprijeđenje policijskih službenika od 08.12.2006. utvrđena je procedura unaprijeđenja u viši čin policijskih službenika, pa je propisano da su osnovni uvjeti za unaprijeđenje, a koji moraju biti kumulativno ispunjeni: da je za čin u koji bi službenik mogao biti unaprijeđen interno oglašeno slobodno radno mjesto, da se policijski službenik prijavio i da ima preporuku Komisije za unaprijeđenje.

Tužitelj saslušan u svojstvu parnične stranke, čiji je iskaz od 04.10.2012. godine na prijedlog njegovog punomoćnika i uz saglasnost zakonskog zastupnika tuženog, pročitana na glavnoj raspravi od 10.01.2018. godine, izjavio je da radni odnos kod tuženog je zasnovao 1994. godine, da je 2005. godine stekao VI stepen stručne spreme, zvanje „kriminalist“, a 2007. godine VII stepen zvanje „diplomirani kriminalist“. Nakon stupanja na snagu Zakona o policijskim službenicima 09.09.2006. godine do kraja 2010. godine obavljao je poslove rukovodioca smjene odnosno operativnog dežurnog u Prvoj

PU, koja je obuhvatala PS S.G. i PS C. i poslove istražitelja složenih istražnih aktivnosti u MUP-u KS Odsjek za imovinske delikte, za koje je poslove predviđen VI ili VII stepen stručne spremae i čin „mlađi inspektor“, s tim da nije imao ovaj čin u vrijeme kada je privremeno raspoređen na ove poslove, obzirom da mu je isti dodijeljen 2009. ili 2010. godine, ali je primao plaću na koju su mu uplaćivani doprinosi koja bi pripadala i policijskom službeniku sa činom mlađi inspektor. Nakon dobijanja čina “mlađi inspektor”, privremena rješenja su stavaljena van snage i dobio je novo rješenje, a plaća je ostala ista.

Uz saglasnost punomoćnika tužitelja i tuženog na glavnoj raspravi pročitani su i iskazi svjedoka B.F., V.S. i Č.V..

Svjedo B.F. u svom iskazu je naveo da je u Ministarstva unutrašnjih poslova zaposlen od 1982. godine, da je čin „mlađi inspektor“ dobio 2003. godine, da je 2009. godine stekao diplomu i sa navedenim činom radio u Operativnom centru Prve PU kao rukovodilac smjene, a nakon ukidanja tog centra, prešao je u Ministarstva unutrašnjih poslova KS.

Uvidom u uvjerenja Uprave administracije i podrške Sektor za administraciju broj: 03/3-3-34-4-13/274 od 22.02.2010. godine utvrđuje se da je B.F. prije stupanja na snagu Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, rješenjem od 26.09.2003. godine koje je postalo pravosnažno dana 11.10.2003. godine dodijeljen čin „ mlađi inspektor“ koji čin mu je dodijeljen i u skladu sa članom 128. i 129. Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo rješenjem od 19.05.2008. godine koje je postalo pravosnažno dana 12.06.2008. godine. Iz navedenog uvjerenja takođe se utvrđuje da je počev od 31.10.2003. godine sa činom „mlađi inepektor“, raspoređen na poslove i zadatke: operativni dežurni u Operativnom centru, Prve policijske uprave (ovlašteno službeno lice), a počev od od 05.11. 2009. godine sa činom „mlađi inspektor“, zbog potreba službe, premješten je na radno mjesto: mlađi dežurni u Operativnom dežurstvu, Operativno-komunikacijskog centra, Sektora uniformisane policije (ovlašteno službeno lice), što se utvrđuje i uvidom u navedena rješenja.

Uvidom u diplomu o stečenoj akademskoj tituli za B.F. izdata u Sarajevu 07.11.2009. godine utvrđuje da je istu stekao u stručnom zvanju Bakalaureat/Bachelor Specijalne namjene (vojska i policija).

Svjedok V.S. u svom iskazu od 17.08.2011. godine je izjavio da da je dana 26.09.2003. godine dobio čin mlađeg inspektora, da je 07.11.2009. godine stekao diplomu VSS, Fakultet sporta i tjelesnog odgoja, Smjer specijalne namjene vojske i policije, te da je stalno je zaposlen kod tuženog.

Uvidom u uvjerenja Uprave administracije i podrške Sektor za administraciju broj: 03/3-3-34-4-13/297 od 24.02.2010. godine utvrđuje se da je V.S. prije stupanja na snagu Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, rješenjem od 26.09.2003. godine koje je postalo pravosnažno dana 11.10.2003. godine dodijeljen čin „ mlađi inspektor“ koji čin mu je dodijeljen i u skladu sa članom 128. i 129. Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, rješenjem od 19.05.2008. godine, a koje je postalo pravosnažno dana 11.06.2008. godine. Iz navedenog uvjerenja takođe se utvrđuje da je

V.S. počev od 31.10.2003. godine sa činom „mlađi inspektor“, raspoređen na poslove i zadatke: operativni dežurni u Operativnom centru, Druge policijske uprave (ovlašteno službeno lice), a počev od od 24.11. 2008. godine sa činom „mlađi inspektor“, zbog potreba službe, premješten je na radno mjesto: pomoćnik komandira u Policijskoj stanici N.S., Druge PU (ovlašteno službeno lice), što se utvrđuje i uvidom u navedena rješenja, a uvidom u diplomu o stečenoj akademskoj tituli za V.S. izdata u Sarajevu 07.11.2009.godine, utvrđuje da je imenovani istu stekao u stručnom zvanju Bakalaureat/Bachelor Specijalne namjene (vojska i policija). Također, uvidom u navedena uvjerenja za B.F. i V.S. utvrđuje se da su imenovani za 2007., 2008. i 2009. godinu ocjenjeni ocjenom „odličan“.

Sud je poklonio povjerenje iskazima svjedoka B.F. i V.S. , jer njihov iskaz nalazi potvrdu ne samo u navedenim materijalnim dokazima, već i u iskazu svjedoka G.D. od 08.11.2011. godine koji je izjavio da je stupanjem na snagu Uredbe iz 2007. godine, prestala da važi Uredba iz 2002. godine, s tim da su činovi postojali i po ranijoj uredbi i njihov kontinuitet je nastavljen i po novoj uredbi.

Svjedok Č.V. nije mogao dati odgovor na pitanje punomoćnika tužitelja da li je bio član Komisije za dodjelu i oduzimanje činova po osnovu člana 128. i 129. Zakona o policijskim službenicima bez uvida u službenu evidenciju, a na pitanje punomoćnika tužitelja na koji način se računa radno iskustvo policijskih službenika sa VII stepenom stručne spreme kod unaprijeđenja, svjedok je izjavio da sve stručne informacije u vezi sa Zakonom o unutrašnjim poslovima, Zakonom o policijskim službenicima, Uredbom o činovima i unaprijeđenju policijskih službenika, za Policijskog komesara i Komisije vodi i priprema Sektor za pravne , kadrovske i logističke poslove i edukaciju Uprave policije MUP-a KS, tako da sud nije ni cijenio iskaz ovog svjedoka.

Odredbom člana 1. Zakona o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“, broj: 59/09) je utvrđeno da se njime uspostavlja okvir za ostvarivanje jednakih prava i mogućnosti svim licima u Bosni i Hercegovini i uređuje sistem zaštite od diskriminacije Odredbom člana 2. ovog Zakona propisano je da se diskriminacijom smatra svako različito postupanje, uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojem licu ili grupi lica na osnovu njihove rase, boje kože, jezika, vjere, etničke pripadnosti, nacionalnog ili socijalnog porijekla, veze s nacionalnom manjinom, političkog ili drugog uvjerenja, imovnog stanja, članstva u sindikatu ili drugom udruženju, obrazovanja, društvenog položaja i pola, polnog izražavanja ili orijentacije, kao i svaka druga okolnost koja ima za svrhu ili posljedicu da bilo kojem licu onemogućí ili ugrožava priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi prava i sloboda u svim oblastima javnog života. Stavom 2 istog člana propisano je da se zabrana diskriminacije primjenjuje na sve javne organe kao i na sva fizička ili pravna lica, kako u javnom tako i u privatnom sektoru, u svim oblastima, a naročito: zaposlenja, članstva u profesionalnim organizacijama, obrazovanja, obuke, stanovanja, zdravstva, socijalne zaštite, dobara i usluga namijenjenih javnosti i javnim mjestima, te obavljanja privrednih aktivnosti i javnih usluga.

Tumačenjem navedenih odredaba moglo bi se zaključiti da je diskriminacija (član 2.) samo jedan od oblika zabranjenog nejednakog postupanja (posredna, neposredna i ostali oblici diskriminacije član 2., 3. i 4.), pa iako tužitelj ne navodi kojeg od oblika nejednakog postupanja je bio žrtva, može se iz provedenih dokaza zaključiti da se radi o isključivanju (onemogućavanje uživanja određenih prava koja pripadaju drugim osobama), ograničavanju (odnosi se na situacije kad je uživanje određenih prava omogućeno, ali ne na isti način i u obimu kao drugima) i u davanju prednosti (što bi moglo značiti zabranjeno davanje prednosti iako nisu ispunjeni uvjeti da se takva prednost daje).

Usporednike za dokazivanje postojanja različitog, odnosno nejednakog postupanja tužitelj nalazi u licima B.F. i V.S., koji su prema njegovim navodima, imali povoljniji tretman i položaj u proceduri unaprijeđenja iz 2010. godine, s obzirom da je tužitelj tokom postupka iznio tvrdnju da su usporednici na godinu ili dvije prije unaprijeđenja u čin „inspektora“ stekli diplomu prvog ciklusa studija, te iako su morali provesti najmanje dvije godine prije unaprijeđenja u čin „inspektora“, taj uslov za unaprijeđenje nisu imali.

Međutim, mišljenje je suda, da bi tužitelj mogao isticati diskriminaciju kao osnov za uskraćivanje prava, onda je i sam morao imati pravo i ispunjavati uslove i kriterije utvrđene Zakonom o policijskim službenicima i samim Internim oglasom od 19.02.2010. Naime, odjeljkom B. Zakona o policijskim službenicima pod naslovom Unaprijeđenje policijskih službenika i članom 74. stav 1. propisano je da se unaprijeđenje vrši isključivo prema smjernicama i u proceduri propisanoj tim Zakonom i propisom o proceduri za unaprijeđenje koji donosi ministar na prijedlog policijskog komesara. Odredbama člana 75. propisani su kriteriji i uvjeti za unaprijeđenje, pa je stavom 1. određeno da policijski službenik dobiva naredni viši čin kad se ispune uvjeti i to: da je za čin u koji bi službenik mogao biti unaprijeđen oglašeno slobodno mjesto i to interno oglašeno, te da se službenik prijavio za slobodno mjesto i da ima preporuku komisije za unaprijeđenje. Stavom 2. ovog člana je propisano da pri davanju preporuke komisija za unaprijeđenje vodi računa da policijski službenik ispunjava slijedeće kriterije: da je proveo zakonom propisano vrijeme u prethodnom činu, da je bio ocjenjen ocjenom „dobar“ ili višom u posljednje tri godine, da se protiv njega ne vodi krivični ili disciplinski postupak, da njegovo unaprijeđenje nije suspendirano. Narednim članom 76. je propisano vrijeme provedeno u prethodnom činu, pa je stavom 1. tačka c) određeno da je najkraće vrijeme provedeno u prethodnom činu koje je potrebno da bi policijski službenik ispunio kriterije za unaprijeđenje iz čina „mlađeg inspektora“ do čina „višeg inspektora“- četiri godine u svakom činu za policijske službenike sa VI stepenom školske sprema i dvije godine u svakom činu za policijske službenike sa VII stepenom školske sprema. Stavom 4. je određeno da vrijeme koje je policijski službenik proveo raspoređen na radno mjesto za koje je propisan niži čin, u skladu sa članom 67., smatra se vremenom koje je proveo u svom činu.

Tumačenjem navedenih odredbi, po ocjeni ovog suda, uslov za unaprijeđenje policijskog službenika nije vrijeme provedeno na određenim poslovima i zadacima (uz izuzetak propisan članom 76. stav 4.), ili u određenoj školskoj spremi, nego je uvjet isključivo vrijeme provedeno u prethodnom činu.

Kako je nesporno da je tužitelju prije stupanja na snagu Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo, dodijeljen čin „stariji policajac“ koji čin mu je dodijeljen i stupanjem na snagu Zakona o policijskim službenicima Kantona Sarajevo u skladu sa članovima 128. i 129. rješenjem od 08.10.2008. godine, da je čin „mlađi inspektor“ tužitelju dodijeljen rješenjem od 14.01.2010. godine, da u vrijeme objavljivanja Internog oglasa od 19.02.2010. godine, tužitelj nije ispunjavao uslov koji se odnosi na vrijeme od dvije godine provedeno u činu „mlađi inspektor“, što je bio i razlog za neunaprijeđenje i zbog čega je stavljen na Listu kandidata isključenih iz procedure za unaprijeđenje u čin „inspektor“, to je mišljenje suda da tuženi nije povrijedio pravo tužitelja na jednako postupanje u odnosu na njegove usporednike B.F. i V.S. koji su u vrijeme objavljivanja Internog oglasa ispunjavali uslov u pogledu vremena provedenog u činu „mlađi inspektor“ i odbio zahtjev tužitelja za poništenje Rješenja Policijskog odbora od 29.04.2010. godine i Liste unaprijeđenih policijskih službenika u čin „inspektor“ od 03.06.2010. godine i za naganje tuženom da ponovo provede proceduru unaprijeđenja policijskih službenika u čin „inspektor“. Osim toga, nesporno je da je tužitelj u međuvremenu i unaprijeđen u čin „inspektor“, tako da je njegov tužbeni zahtjev postao i bespredmetan.

Pozivanje tužitelja na odredbe Uredbe o činovima i obilježjima činova u Ministarstvu unutrašnjih poslova Kantona sarajevo („Službene novine KS“, broj: 29/02“) nema osnova, jer je u vrijeme njegovog privremenog raspoređivanja i unaprijeđenja u čin „mlađi inspektor“ važio i regulisao radno-pravni status i unaprijeđenje policijskih službenika u Kantonu Sarajevo, Zakon o policijskim službenicima, a Uredba o dodjeli i oduzimanju činova policijskim službenicima u Ministarstvu unutrašnjih poslova Kantona sarajevo („Službene novine KS“, broj: 14/07) je hijerarhijski, propis niže pravne snage i njene odredbe ne mogu na način suprotan Zakonu regulisati pitanje načina i uslova za unaprijeđenje policijskih službenika.

S obzirom da sud nije utvrdio povredu prava tužitelja na jednako postupanje, odnosno nije uspostavljena uzročna - posljedična veza između rješenja i odluka koja je tuženi donio i štete koju je, navodno, tužitelj pretrpio, to ne postoji ni osnov za obavezivanje tuženog na naknadu štete u iznosu od 11.000 KM, pa je i u tom dijelu zahtjev odbijen.

Po ocjeni suda irelevantni su dokazi tužitelja predloženi po njegovom punomoćniku na ročištu od 10.01.2018. godine, i to: Zaključak Vlada KS Sarajevo broj: 02-05-19190-4/15 od 09.07.2015. godine, kojim se prihvata izvještaj o radu Pravobranilaštva sa Izvještajem za period 01.01.2014. do 31.12.2014. godine i Izvještaj o radu Nezavisnog odbora Vlada KS za period januar- juni 2017.godine sa Saopštenjem za javnost izdatim na 44. Sjednici Nezavisnog odbora od 28.06.2017. godine, jer u predmetnom slučaju bilo je relevantno vrijeme provedeno u nižem činu kao uslov za napredovanje i dodjelu višeg čina. Također, ni odluka Ustavnog suda nije cijenjena kao dokaz, već je istu sud samo primio na znanje.

Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom članova 386. i 387. ZPP-a i obavezao tužitelja da tuženom naknadi troškove ovog postupka koji se odnose na troškove zastupanja po njegovom zakonskom zastupniku na glavnoj raspravi od

10.01.2018. godine, s tim što je dosudio iznos od 720,00KM, umjesto traženog iznosa od 850,00KM, koji je u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“, broj 22/04 i 24/04), dok je iznad dosuđenog iznosa troškova postupka, odbio zahtjev tuženog.

S U D I J A
Nermina Imamović-Derčić

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.